

استقلال یک مدل زیبای تحول گرایی برای تیم ملی است

راهی که سهراب رفت اما قلعه نویی نرفت

نگاه فنی

حمیدرضا عرب

خبرنگار

امیر قلعه‌نویی در تیم ملی فوتبال ایران دقیقاً همان مسیری را طی نمی‌کند که سهراب بختیاری‌زاده در استقلال طی کرده است!

تفاوت اصلی این دو نیز در همین نقطه است. استقلال در شرایطی که با مجموعه‌ای از مشکلات و فشارهای مختلف روبه رو بود، به سمت استفاده بیشتر از بازیکنان جوان با انگیزه رفت و بخشی از اتکای خود به نام‌های قدیمی را کنار گذاشت.

اینکه این تغییرات در نهایت استقلال را به چه نتایجی خواهد رساند، موضوعی است که باید در پایان فصل درباره آن قضاوت کرد اما یک واقعیت غیرقابل انکار وجود دارد و آن اینکه اگر هر تیمی از دایره جوانگرایی و بازیکنان با انگیزه دور شود زمین می‌خورد. این اتفاق می‌تواند برای تیم ملی نیز یک الگو باشد. تیم ملی ایران سال‌هاست با تعداد قابل توجهی از بازیکنان تکراری وارد اردوها و تورنمنت‌ها می‌شود که بخش مهمی از دوران ملی خود را پشت سر گذاشته‌اند.

مسأله فقط این نیست که این بازیکنان در ترکیب اصلی قرار می‌گیرند یا روی نیمکت می‌نشینند. مسأله عمیق‌تر از این حرف‌هاست. حضور مداوم بازیکنان قدیمی

در فهرست تیم ملی حتی اگر همیشه بازی نکنند به شکل طبیعی فضای قابل توجهی از اردو، رختکن و ساختار تیم را در اختیار نسل قدیمی قرار می‌دهد و در مقابل فرصت دیده شدن و تثبیت شدن بازیکنان جوان را محدود می‌کند. نام‌هایی مانند مهدی طارمی، علیرضا بیرانوند، سعید عزت‌اللهی، رامین رضاییان، شجاع شجاع‌زاده، سردار آزمون، احسان حاج‌صفی، روزبه چشمی و... سال‌ها برای فوتبال ملی ایران زحمت کشیده‌اند و نمی‌توان این واقعیت را نادیده گرفت. این بازیکنان در مقاطع مختلف بخشی از بار تیم ملی را بردوش داشته‌اند و خدمات آنها به فوتبال ایران قابل انکار نیست. اما فوتبال حرفه‌ای یک ویژگی مهم دارد و آن اینکه هیچ نسلی برای همیشه در تیم ملی باقی نمی‌ماند و اینکه قلعه‌نویی می‌گوید سن یک عدد است تا یک جایی کاربرد دارد.

حقیقتاً مسأله امروز تیم ملی بی‌توجهی به نسل قبلی یا نادیده گرفتن خدمات آنها نیست. مسأله عبور به موقع از یک نسل و ساختن نسل بعدی است. تیم ملی باید بازیکنانی را در خود داشته باشد که بتوانند

تیم ملی به تنفس تازه نیاز دارد

مقایسه استقلال و تیم ملی از این منظر اهمیت پیدا می‌کند که دریابیم فوتبال در نهایت بازی فرصت‌هاست. هیچ بازیکنی بدون فرصت نمی‌تواند خودش را اثبات کند. همان طور که نمی‌توان صرفاً به دلیل جوان بودن یک بازیکن او را ملی‌پوش کرد، از طرفی صرفاً نمی‌توان به دلیل سوابق، بازیکنی را برای سال‌های طولانی در چرخه تیم ملی نگه داشت.

در سال‌های آینده ستون‌های اصلی تیم لقب بگیرند، نه اینکه بخش قابل توجهی از ظرفیت تیم صرف بازیکنانی شود که در سال‌های پایانی دوران فوتبال خود قرار دارند و از کارایی لازم فاصله گرفته‌اند.

بودن در اسکواد هم

برای جوان‌ها هزینه دارد

گاهی تصور می‌شود اگر یک بازیکن قدیمی در ترکیب اصلی قرار نگیرد، پس فرصت برای جوان‌ها فراهم شده است، که این برداشت کاملی نخواهد بود و یک تحلیل خام است.

به طور قطع تیم ملی فقط محصور به ۱۱ بازیکن داخل زمین نیست. فضای اردو، هتل، رختکن، داخل اتوبوس و همه و همه به واقع یک فضای رقابتی است و شکل‌گیری اصلی یک تیم از همین نقطه نشأت می‌گیرد.

وقتی یک بازیکن سال‌ها عضو تیم ملی بوده، حضورش در اردو به خودی خود وزن و اعتبار خاصی ایجاد می‌کند. جوانی که برای اولین بار به تیم ملی دعوت شده، در چنین فضایی باید با بازیکنی رقابت کند که ده‌ها بازی ملی و تجربه تورنمنت‌های بزرگ و سال‌ها حضور در اردوهای ملی را پشت سر گذاشته است.

بنابراین اگر قرار است نسل جدید واقعاً وارد چرخه تیم ملی شود، گاهی لازم است این تغییر تنها با نیمکت‌نشین کردن نسل قدیمی اتفاق نیفتد. باید چرخه انتخاب کل اسکواد را در بر بگیرد.

با توجه به این موضوع، استقلال می‌تواند برای تیم ملی یک نمونه عینی باشد. در استقلال طی سال‌های اخیر برخی بازیکنان به تدریج از چرخه اصلی خارج شدند. در بعضی موارد سن و سال، عامل تعیین‌کننده بوده و در برخی موارد به نیازهای کادر فنی مربوط بوده است. اصل ماجرا اما یکی است. پیراهن تیم باید متعلق به بازیکنانی باشد که از لحاظ انگیزشی در وضعیتی ایده‌آل قرار داشته باشند.

چنانچه بازیکنی سال‌ها ملی‌پوش بوده اما دیگر در سطح مورد انتظار تیم ملی نیست، سابقه نباید برای او مصونیت ایجاد کند. این موضوع درباره بازیکن جوان نیز صدق می‌کند. جوان بودن به تنهایی نباید مجوز حضور در تیم ملی باشد. معیار باید ترکیبی از کیفیت و انگیزه و مهم میل به پیشرفت و وطن‌پرستی باشد.

امیر قلعه‌نویی به واقع باید از خود بپرسد که هر بازیکنی که به اردو دعوت می‌شود چه چیزی به آینده تیم اضافه می‌کند؟! اگر پاسخ این پرسش فقط سابقه و تعداد بازی ملی باشد، مسیر جوانگرایی عملاً بسته خواهد ماند. خود سرمربی نیز لطمه

خواهد خورد چون بی‌جهت مصونیت ایجاد کرده است.

تیم ملی برای امروز است یا فردا؟!

نکته مهم دیگر به فلسفه امیر قلعه‌نویی بازمی‌گردد. مربی تیم ملی باید در مقطعی تصمیم بگیرد که آیا قرار است صرفاً با مطمئن‌ترین نام‌های موجود نتیجه بگیرد یا اینکه همزمان تیم آینده را نیز بسازد؟ البته هیچ مربی تیم ملی نمی‌تواند صرفاً به دلیل جوان بودن بازیکنان، ترکیب را تغییر دهد و نتیجه را نادیده بگیرد. اما تیم ملی نیز نمی‌تواند تا ابد با همان نسل قبلی حرکت کند و انتظار داشته باشد در یک مقطع ناگهان نسل جدید آماده تحویل گرفتن تیم باشد. در واقع باید همه‌سوی از پله ترس و احتیاط خارج شد که امیر قلعه‌نویی در ذهن خود تردیدهای بسیاری دارد.

استقلال با سهراب بختیاری‌زاده اکنون نمونه‌ای از چنین فرآیندی را مقابل چشم فوتبال ایران قرار داده است. ممکن است نتیجه نهایی این پروژه هر چیزی باشد، اما اصل مهم این است که بخشی از بازیکنان جوان توانسته‌اند وارد فضای رقابت جدی شوند. به این اسامی نگاه کنید: حبیب فرعیاسی، حسین گودرزی، امیرمحمد رزاقی‌نیا، علیرضا کوشکی، اسماعیل قلی‌زاده، سعید سحرخیزان، سامان تورانیان، محمد حسین اسلامی، مهران احمدی و... نسل به خوبی در استقلال متحول شده است.

در حال حاضر تیم ملی بیش از استقلال به چنین تغییری احتیاج دارد. استقلال در نهایت یک باشگاه است و می‌تواند برای بازسازی خود چند فصل برنامه‌ریزی کند. تیم ملی اما اگر امروز برای آینده تصمیم نگیرد، فردا با خلأ بزرگی مواجه خواهد شد. بازیکنی که امروز ۲۱ یا ۲۲ ساله است، باید از همین حالا تجربه بازی‌های ملی را به دست آورد تا چند سال بعد تبدیل به بازیکنی باتجربه شود. در واقع جسارت بازی کردن در چنین سطحی را باید سرمربی در وجود بازیکن ایجاد کند.

تاریخ فوتبال ایران نیز نمونه‌های روشنی از این تغییرات را تجربه کرده است. تیم ملی در دوره‌های مختلف، زمانی نتیجه گرفته که جسارت استفاده از بازیکنان جدید را داشته است. نمونه مهم آن تیم ملی در جام ملت‌های ۱۹۹۶

تصمیمات سهراب بختیاری‌زاده را تکرار کند، بلکه به این معنا که اصل عبور از نام‌ها و باز کردن مسیر برای نسل جدید را جدی بگیرد. باور داریم که تیم ملی نباید به موزه افتخارات نسل گذشته بدل شود و باید به بازیکنانی میدان داد که فردای فوتبال ایران را تضمین کنند و این از دل جسارت بیرون خواهد آمد.

استقلال

اردوگاه آبی

رفتار تحسین برانگیز وینگر جوان آبی

قلی‌زاده از مردم عذرخواهی کرد

اسماعیل قلی‌زاده یکی از بازیکنان استقلال در تیم امید ایران بود که در بازی‌های مقدماتی امید ایران در بازی‌های آسیایی حضور یافت. البته قلی‌زاده به همراه دو بازیکن دیگر استقلال (رزاقی‌نیا و سحرخیزان) بازی اول تیم امید مقابل امارات را از دست دادند و نتوانستند در آن بازی حضور یابند اما قلی‌زاده به همراه ۳ استقلالی دیگر در دو بازی مقابل چین و کره‌شمالی حضور داشتند که در نهایت نتیجه عملکرد آنها به همراه دیگر بازیکنان منجر به صعود ایران به مرحله بعد نشد. با این حال قلی‌زاده که در ترکیب تیم امید تلاش بسیاری از خود به خرج داد و یکی از بازیکنان شایسته تیم امید بود بعد از حذف و ناکامی تیم امید از مردم عذرخواهی کرد تا نشان دهد از یک فروتنی خاص بهره می‌برد و در چنین مواقعی به جای آنکه خودش را از مهلکه دور نگه دارد و مسئولیت را به گردن دیگران بیندازد اما زبان عذرخواهی هم دارد و می‌داند که در برابر مردم چه مسئولیتی باید داشته باشد. چنین رفتاری از سوی برخی ارگان در فدراسیون فوتبال انتظار است اما ظاهراً برخی فراموش کرده‌اند که چطور برخورد کنند.

خبر ایران ورزشی تأیید شد

ملی‌پوشان از دوشنبه در تمرینات

همان طور که پیش‌تر این رسانه نوشته بود سهراب بختیاری‌زاده برای جلوگیری از مصدومیت و کاهش بار روانی ناشی از حذف تیم امید به بازیکنان امید استقلال که همراه تیم امید ایران در مسابقات بازی‌های آسیایی حضور داشتند، استراحت داد. این استراحت تا دوشنبه خواهد بود و بعد از آن سرمربی استقلال انتظار دارد این بازیکنان در تمرین حاضر شوند. بختیاری‌زاده از بازیکنان امید استقلال خواسته بدون توجه به اینکه چه نتایجی در ناکوای ژاپن رقم خورد در تمرینات استقلال حضور داشته باشند و با دیگر بازیکنان تمرین کنند. لازم به ذکر است که سحرخیزان در بازی با کره شمالی فیکس بود. رزاقی‌نیا نیز در ترکیب اصلی قرار داشت که حوالی دقیقه ۷۰ از زمین بیرون رفت و قلی‌زاده نیز حوالی دقیقه ۵۰ وارد میدان شد تا شاید نتیجه را عوض کند که این مهم رخ نداد. به هرحال استقلال به این ۳ بازیکن که در ترکیب آبی‌ها عمیقاً بازیکنان تأثیرگذاری هستند نیاز مبرم دارد و سهراب بختیاری‌زاده تلاش خواهد کرد تا این ۳ بازیکن را در بهترین شرایط روحی و روانی وارد چرخه مسابقات آتی کند. استقلال با تراکتور بازی دارد و قراردادش با این بازیکنان در وضعیت مطلوب روحی و روانی می‌تواند بسیار مهم و اثربخش باشد.

۱۰ درصد ورزشگاه متعلق به آبی‌ها است

باشگاه استقلال

در تدارک اعزام هوادار به تبریز

باشگاه استقلال در تلاش است همه اقدامات لازم برای کسب نتیجه در بازی مهم ۱۶ مهرماه در تبریز را انجام دهد تا شانس استقلال برای کسب پیروزی در این بازی افزایش یابد. در این خصوص شنیده می‌شود که باشگاه استقلال به دنبال اعزام هوادار به شهر تبریز است تا این تیم در جریان بازی با تراکتور بدون هوادار نباشد.

طبق قانون ۱۰ درصد از فضای ورزشگاه شهر تبریز در اختیار استقلال خوهد بود و میزبان این بازی باید در زمینه اسکان هواداران استقلال همه همکاری لازم را با باشگاه استقلال انجام دهد چون در زمان میزبانی از تراکتور نیز همواره ۱۰ درصد از فضای ورزشگاه در اختیار این تیم و هواداران تبریزی بوده است.

دعوت نشدن به تیم ملی آل‌بانی

تأثیر نداشت

آسانی با روحیه

به تمرینات استقلال بازگشت

باسر آسانی به تمرینات استقلال بازگشته و مهم‌ترین موضوع درباره وضعیت وینگر آل‌بانیایی استقلال این است که با روحیه مطلوب به تمرینات استقلال بازگشت.

آسانی بدون توجه به حذف از تیم ملی آل‌بانی با روحیه بسیار بالا در تمرینات استقلال شرکت کرده است. آسانی قبل از حضور در اولین تمرین آبی‌ها با سهراب بختیاری‌زاده، نیز گفت‌وگو کرد و سرمربی استقلال از اینکه آسانی طبق قرار قبلی و سر موقع به تمرینات بازگشته از او تشکر کرد و به آسانی گفت که باید با قدرت تمرین کند چون استقلال یک ماه بسیار سخت را در پیش دارد و بازی‌های متعددی پیش روی آبی‌ها است.

سرمربی تیم ملی در حصار نام‌های تکراری و قدیمی چرا آقاسی و فلاح در تیم ملی فیکس بازی نمی‌کنند؟

در ازبکستان نتوانست مسلط باشد و مطمئن ظاهر شود.

این موضوع ارتباط دارد به خواسته‌ها و القائات سرمربی ۴۵ دقیقه نخست این بازی به حدی نامطمئن بود که قلعه‌نویی تصمیم به تعویض او گرفت. فلاح اما در ترکیب استقلال یکی از ارکان اصلی گل نخوردن این تیم است و مشخص نیست که قلعه‌نویی چه درخواست‌های فنی و مأموریت‌هایی به این بازیکن داده که در ۴۵ دقیقه نیمه اول بازی

به میدان رفت اما این احتمال نوبی برای رسیدن به یک هارمونی مطلوب در خط دفاع به یکی دیگر از گزینه‌های استقلالی تیمش تکیه کند.

هیچ بعید نیست در بازی با روسیه از عارف آقاسی نیز استفاده شود. بازیکنی که در بازی با ازبکستان یک دقیقه هم فرصت بازی پیدا نکرد و نتوانست در میدان حاضر شود. اما فارغ از اینکه آقاسی بازی می‌کند یا فلاح نیمکت‌نشین می‌شود، سؤالی که قلعه‌نویی باید به آن پاسخ دهد این است که چرا همزمان از زوج آقاسی و فلاح استفاده نمی‌کند؟

این دو بازیکن در استقلال به‌شدت هماهنگ هستند و صالح حمدانی نیز که مدافع راست تیم ملی محسوب می‌شود هماهنگی قابل توجهی با این بازیکنان دارد. وقتی زوج فلاح و آقاسی در استقلال جواب داده و عملکرد مطلوبی داشته‌اند، چرا از این دو استفاده نشود؟

و خلیل‌زاده در نیمه دوم کنار

حبیب فرعیاسی در فصل جاری عملکردی درخشان در ترکیب استقلال داشته که حتی به تیم ملی هم دعوت شد، اما به دلیل کشیدگی مینیسک پا نتوانست در اردوی تیم ملی حاضر شود. شاید قبل از فصل تصور می‌شد که با منتفی شدن حضور محمد خلیفه در استقلال فرعیاسی نتواند به نیازهای آبی‌ها در این پست پاسخ دهد، اما هرگز چنین نشد و فرعیاسی توانست همچون یک گلر بی‌نقص در ترکیب استقلال ایفای نقش کند.

در عین حال که فرعیاسی در استقلال عملکرد خوبی داشته و انتظار می‌رود که محمد خلیفه نیز به‌زودی به‌تیم‌های فوتبال ایران بازگردد، اما زمینه‌هایی درباره تمایل استقلال به جذب علیرضا بیرانوند به گوش می‌رسد.

این اخبار، اما صحت ندارد و سهراب بختیاری‌زاده نیز در تازه‌ترین صحبت‌های نقل و انتقالاتی که با عوامل باشگاه استقلال داشته، به آنها اعلام کرده نیاز به جذب

گلر دیگری ندارد و هدف اصلی او بازگشت محمد است. این صحبت پس از آن مطرح شد که درباره حضور علیرضا بیرانوند در استقلال نیز خبرهایی به گوش رسیده است. گلر کنونی باشگاه تراکتور که باید برای گذران سربازی راهی تیم فجر شود، بعد از پایان دوران سربازی بازیکن آزاد محسوب می‌شود که احتمالاً این مسأله تا ابتدای فصل آتی به طول خواهد انجامید، اما بیرانوند نمی‌تواند امیدی به حضور در ترکیب استقلال داشته باشد.

او که در دوران مدیریت ججت کریمی تا آستانه عقد قرارداد با استقلال نیز پیش رفته بود، شانشی برای پوشیدن پیراهن استقلال نخواهد داشت و عملاً باید رؤیای رسیدن به این لباس را برای همیشه فراموش کند. بیرانوند با وجود اینکه سال‌ها برای پرسپولیس بازی کرده، اما بارها گفته بود که دوست دارد استقلالی شود، اما بختیاری‌زاده اعتقادی به این بازیکن ندارد و می‌خواهد خط حلیفه تأمین شود.